

Karádi Márton

ISTENTENYÉSZTÉS

nem vittem magammal semmit.
még a körmöm is a fürdőkádba vágtam.
átgondolom, kihez mehetnék,
van-e valaki, akit felköszönthetek,
de a naptárban mostanában csak lakatlan nevek.
te az asztalnál a helyemet
még úgyis hónapokig üresen hagyod,
mint ahogy a sok ütközésből tanulva
kikerülnek a tárgyakat a vakok
én pedig egy új lakásban, tőled távol
ezentúl csak behunyt szemmel járok.
szoktatom a szemem a halálhoz.

Híd, 2010/8–9.

(Karádi Márton 1985-ben született Budapesten. Verset ír.)